

Svar (27/8 03)**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Det er korrekt, at der for de maritime skoler gælder andre regler om forsikringsforhold end for skoler på andre områder.

Efter § 18 i loven om maritime uddannelser kan der udredes erstatning efter reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, hvis det overgår studerende ulykker på skoleskibe eller på kurser, der afvikles under arbejdspladslignende forhold.

Denne dækning er en udvidelse i forhold til tidligere bestemmelser, hvor de studerende kun var dækket under øvelsessejlsads og på brandkursus. Det var vurderingen, at det nye dækningsområde kunne medføre større udgifter for staten til erstatninger. Samtidig tydede de første sonderinger på, at forsikringspræmier på dette område var beskedne. Derfor står der i bemærkningerne til § 18 en forudsætning om, at den enkelte uddannelsesinstitution selv skal tegne de relevante arbejdsskedeforsikringer.

Jeg kan oplyse, at Søfartsstyrelsen har iværksat et arbejde med at undersøge fordele og ulemper ved den gældende ordning. Hvis det viser sig, at de maritime uddannelsesinstitutioner og deres studerende er dårligere stillet end på tilsvarende institutioner på andre områder, vil jeg være positiv over for en ændring af ordningen.

Spm. nr. S 3890

Til indenrigs- og sundhedsministeren (10/7 03) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at iværksætte en undersøgelse af mobiltelefoners elektroniske påvirkning af hospitalsudstyr med henblik på at indføre ensartede og klare regler for brug af mobiltelefoner på danske sygehuse?«

Begrundelse

Spørgeren finder det meget uheldigt, at der p.t. ikke eksisterer et sæt ensartede regler for patienters og pårørendes brug af mobiltelefoner på danske sygehuse. I stedet tilbyder adskillige sy-

gehuse en telefonservice til forhøjede priser, når pårørende og patienter skal i kontakt med hinanden. Man kan derfor let få en mistanke om, at forbuddet mod anvendelse af mobiltelefoner visse steder er helt bevidst.

På baggrund af de vidt forskellige regler for anvendelse af mobiltelefon fra sygehus til sygehus efterlyser spørgeren, at der foretages en tilbundsgående undersøgelse af den elektroniske påvirkning af hospitalsudstyr, herunder om der på sygehusene findes »sikre« zoner, hvor man kan bruge mobiltelefoner uden risiko for elektronisk interferens.

For både patienter og pårørende er det helt afgørende, at mulighederne for at kommunikere er optimale og fordres mest muligt. Uklare regler og forskellige politikker på området er uacceptabelt og til skade for patienterne.

Svar (21/8 03)**Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen:

»Mobiltelefoners påvirkning af hospitalsudstyr handler ikke mindst om patientsikkerhed, hvad der er udgangspunktet for nedenstående betragtninger.

Sundhedsstyrelsen anbefalede i 1990, at man på det enkelte sygehus overvejede i hvilket omfang der kunne være behov for at sætte begrænsninger vedr. brug af mobiltelefoner. Dette skete på baggrund af et par konkrete tilfælde, hvor bl.a. dialyseapparater blev påvirket inden for nogle meters afstand af mobiltelefoner (herunder på tværs af etager).

Siden 1990 er senderne generelt blevet digitale og svagere (under 2 W), og flere sygehuse har mindsket deres restriktioner uden oplyste påvirkninger. Forskellige undersøgelser de senere år viser påvirkninger på små afstande (under et par meter) og anbefalinger fra USA (FDA) og Europa (EU-standard: DS/EN 60601-1-2) peger på påvirkningsafstande på op til 11 meter til medicoteknisk udstyr, afhængigt af hvilken sender der er tale om. For trådløse DECT-telefoner (sendeeffekt max. 250 mW) anbefaler standarden en minimumafstand på 4 meter. GSM-mobiltelefoner, som svaret nedenfor vedrører, har sendeeffekt på max. 2 W, og der er anbefalingen en minimumafstand på de førnævnte 11 meter.